

Bygd, hvortil Pladsen, hvor Juglen sidder, hører, skulde have Ret til at fange Hellefugl, hvad enten han var stor Jordbesidder eller kun havde lidt Jordegods, ja, selv om han slet intet ejede. Det har nemlig været saaledes Stik og Brug fra gamle Dage af paa Færøerne, hvad man ogsaa kan se af den Betænkning, som vedkommende Udvalg afgav i Samlingen 1853—54 over det Lovforslag, der senere er udkommet som Loven af 9de Februar 1854. Der udtales det, at det den Gang blev anset for at være en gammel og hævdet Stik paa Færøerne, at enhver Mand der boede i en Bygd, skulde have Lov til at tage denne saakaldte Hellefugl. Jeg skal tillade mig at indstøde den Bemærkning, at der med dette Udtryk, Hellefugl, ikke tænkes paa en særlig Art Fugl, men der tænkes paa unge Lomvier, som opholde sig paa den flade, klippefulde Strand, som netop kaldes Helle. Deraf kommer Navnet. Naar man paa Færøerne har ønsket, at denne Bestemmelse skulde optages i Loven, skønt den ikke har staaet i tidligere Love, saa er Grunden dertil den, at der jo i dette Forslags § 2 findes Bestemmelser om, at Grundbesidderne kunne paa Grandstævne tage Bestemmelse om, hvorledes Jagtudbyttet skal deles, og hvorledes Jagten skal drives, og hvor der ingen saadan Bedtægt findes, der skal Fangsten deles efter de paagældende Brugs Marketal. Man har nu netop ønsket, at § 4 skulde danne en Slags Undtagelse fra § 2. Medens altsaa Jagtudbyttet ellers overalt skal deles efter Marketal, vil man netop slaa fast, at Fangsten af den saakaldte Hellefugl skal tilkomme enhver, bortset fra, om han har meget, lidt eller intet Marketal at drive Jagst paa. Det er dette, som Udvalget har villet have frem ved Vædringsforslaget under Nr. 2. Man ønsker altsaa, at Paragraffen ikke alene skal udtale, at ingen uden for Bygden boende skal have Ret til den heromhandlede Fuglefangst, men tillige, at enhver, der bor i en Bygd, skal have Ret til at tage Hellefugl paa denne Bygds Forstrand.

Med Hensyn til de øvrige Vædringsforslag, som ere af uvæsentlig Betydning, kan jeg slette mig i Korthed. Ved Vædringsforslaget under Nr. 1 har man foreslaaet, at Ordet „andet“ i § 2, 2det Stykke, skal udgaa. Dette Stykke er for en Del optaget ordret efter en analog Bestemmelse i Haugeloven af 23de Februar 1866 § 5. Der findes netop ogsaa dette Udtryk: „Dom eller andet tingløst Dokument“ staar der, men da Ordet, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af et æret Medlem (Høst) ved

første Behandling, er overflødig, foreslaar man, at det skal udgaa. — Vædringsforslaget under Nr. 2 har jeg altsaa omtalt. — Vædringsforslaget under Nr. 3 er en rent redaktionel Vædring — man foreslaar at sætte „Ting“ i Stedet for „Baarting“. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 4, der gaar ud paa en anden Skrivemaade af de der nævnte færøiske Fugleavne, skal jeg kun oplyse, at naar Vædringsforslaget er stillet af mig alene, kommer det ingenlunde af, at de øvrige Medlemmer skulde have noget imod, at det blev stillet, men fordi de ikke have ønsket at udgive sig for at have tilstrækkeligt Kendskab til det færøiske Sprog til at udtale sig om, hvorledes Ordene rettest burde skrives. — Endelig skal jeg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 5 bemærke, at man har ment, at det kunde være hensigtsmæssigt at give Afgang til at træffe Fredningsbestemmelser for andre nyttige Wildarter end den i Forslagets § 16 nævnte Rype paa en nærmere Maade end ved at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, og man har derfor foreslaaet, at Fredningsbestemmelser for ny Wildarter, hvis det maatte behøves, skulde kunne gives ved kongelig Anordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de stillede Vædringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg kan i det hele taget udtale, at jeg ikke finder noget at indvende imod Vædringsforslagene. — Forslagene Nr. 1, 3 og 4 følge jo af sig selv. Vædringsforslagene under Nr. 1 og 3 ere ganske naturlige Vædringer, og Forslaget under Nr. 4 hører til dem, hvor det gaar mig ligesom Medlemmerne af Udvalget, undtagen den ærede Ordfører, nemlig at jeg naturligvis ikke kan have nogen personlig Mening om disse færøiske Vædringens Stævne og deslige, men i den Henseende ganske stoler paa den ærede Ordfører. — Vædringsforslaget under Nr. 2 skal jeg ikke modsætte mig, naar man ønsker i denne Lov at faa en udtrykkelig Bestemmelse om, at enhver Behøver af Bygden uden Hensyn til, om han er Fordejer eller ej, har Lov til at bemægtige sig Hellefugl. — Heller ikke finder jeg noget at indvende imod Vædringsforslaget under Nr. 5. Det kan jo aldrig stæde, at der gives denne lettere Afgang til at træffe Fredningsbestemmelser, hvis man i Fremtiden skulde finde paa at indføre andre nyttige Wildarter end Rypen til Færøerne.